

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1044/2568

พนักงานอัยการจังหวัดชุมพร
นาย ม. กัมพวก

โจทก์
จำเลย

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 5, 60

โจทก์บรรยายฟ้องไว้ชัดเจนแล้วว่าจำเลยที่ 1 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 2 ในคดีหมายเลขดำที่ คม 1/2564 ของศาลจังหวัดเวียงสระ และจำเลยที่ 7 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีหมายเลขดำที่ คม 1/2564 ของศาลจังหวัดเวียงสระ แม้ในวันที่ศาลชั้นต้นอ่านอริยาบดียฟ้องให้จำเลยที่ 1 และที่ 7 ฟังและสอบคำให้การจำเลยที่ 1 และที่ 7 เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2565 ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 และที่ 7 ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาที่ตาม แต่ต่อมาเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2565 จำเลยที่ 1 และที่ 7 ขอดอนคำให้การเดิมที่ปฏิเสธและขอให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้อง ตามที่ศาลชั้นต้นบันทึกคำให้การไว้ และได้ความว่า ขณะที่โจทก์ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภาค 8 นั้น โจทก์แถลงข้อเท็จจริงให้ปรากฏต่อศาลอุทธรณ์ภาค 8 แล้วว่า คดีที่โจทก์ขอให้ นับโทษต่อของจำเลยที่ 1 และที่ 7 นั้น ศาลจังหวัดเวียงสระได้มีคำพิพากษาไปก่อนแล้วตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2565 ก่อนที่ศาลชั้นต้นจะตัดสินสำนวนคดีนี้ ทั้งโจทก์ได้แนบสำเนาคำพิพากษาศาลจังหวัดเวียงสระมาพร้อมอุทธรณ์ด้วย ดังนั้น เมื่อได้ความว่าคดีที่โจทก์ขอให้ นับโทษต่อนั้นศาลจังหวัดเวียงสระได้มีคำพิพากษาจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 7 ไปก่อนแล้วเป็นคดีหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 โดยที่จำเลยที่ 1 และที่ 7 มิได้ยื่นคำแถลงหรือยื่นคำแก้อุทธรณ์คัดค้านให้รับฟังได้เป็นอย่างอื่น ถือได้ว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏต่อศาลแล้ว เช่นนี้ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ย่อมมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจนับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 และที่ 7 ต่อได้

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียกโจทก์ทั้งสองสำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยที่ 1 ถึงที่ 8 ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 8 ตามลำดับ และเรียกจำเลยในสำนวนหลังว่า จำเลยที่ 9

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องจำเลยทั้งสองสำนวนขอให้ลงโทษจำเลยทั้งเก้าตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 5, 6, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 83, 91 นับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ คม 1/2564 ของศาลจังหวัดเวียงสระ ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 123/2565 ของศาลชั้นต้น และต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 3 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 124/2565 ของศาลชั้นต้น นับโทษจำคุกจำเลยที่ 7 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ คม 1/2564 ของศาลจังหวัดเวียงสระ และต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 746/2564 ของศาลชั้นต้น

จำเลยที่ 1 และที่ 7 ให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยที่ 1 และที่ 7 ขอดอนคำให้การเดิมและขอให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ตลอดข้อกล่าวหา

จำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ที่ 8 และที่ 9 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นให้โจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ที่ 8 และที่ 9 เข้ามาใหม่ภายใน 7 วัน และจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ที่ 8 และที่ 9 ออกจากสารบบความ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 7 มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1), 60 (ที่ถูก ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83) การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 7 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิด 66 กระทง จำเลยที่ 7 เป็นความผิด 4 กระทง ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 7 กระทงละ 1 ปี จำเลยที่ 1 และที่ 7 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 7 กระทงละ 6 เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 396 เดือน แต่เมื่อรวมโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ทุกกระทงแล้ว คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) รวมจำคุกจำเลยที่ 7 มีกำหนด 24 เดือน ส่วนที่โจทก์มีคำขอให้นับโทษต่อของจำเลยที่ 1 และที่ 7 นั้น ไม่ปรากฏว่าคดีดังกล่าวศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก จึงไม่อาจนับโทษต่อให้ได้ ให้ยกคำขอส่วนนี้

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน

โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ให้ยกคำขอในส่วนที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อของจำเลยที่ 1 และที่ 7 ชอบหรือไม่ เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องไว้ชัดเจนแล้วว่าจำเลยที่ 1 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 2 ในคดีหมายเลขดำที่ คม 1/2564 ของศาลจังหวัดเวียงสระ และจำเลยที่ 7 เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ 1 ในคดีหมายเลขดำที่ คม 1/2564 ของศาลจังหวัดเวียงสระ แม้ในวันที่ศาลชั้นต้นอ่านอริยาบพฟ้องให้จำเลยที่ 1 และที่ 7 ฟังและสอบคำให้การจำเลยที่ 1 และที่ 7 เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2565 ปรากฏว่า จำเลยที่ 1 และที่ 7 ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาทั้งหมด แต่ต่อมาเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2565 จำเลยที่ 1 และที่ 7 ขอถอนคำให้การเดิมที่ปฏิเสธและขอให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้อง ตามที่ศาลชั้นต้นบันทึกคำให้การไว้ และได้ความว่าขณะที่โจทก์ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภาค 8 นั้น โจทก์แถลงข้อเท็จจริงให้ปรากฏต่อศาลอุทธรณ์ภาค 8 แล้วว่า คดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อของจำเลยที่ 1 และที่ 7 นั้น ศาลจังหวัดเวียงสระได้มีคำพิพากษาไปก่อนแล้วตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2565 ก่อนที่ศาลชั้นต้นจะตัดสินสำนวนคดีนี้ ทั้งโจทก์ได้แนบสำเนาคำพิพากษาของศาลจังหวัดเวียงสระมาพร้อมอุทธรณ์ด้วย ดังนั้น เมื่อได้ความว่าคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ นั้น ศาลจังหวัดเวียงสระได้มีคำพิพากษาจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 7 ไปก่อนแล้วเป็นคดีหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 โดยที่จำเลยที่ 1 และที่ 7 มิได้ยื่นคำแถลงหรือยื่นคำแก้อุทธรณ์คัดค้านให้รับฟังได้เป็นอย่างอื่น ถือได้ว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏต่อศาลแล้ว เช่นนี้ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ย่อมมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจนับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 และที่ 7 ต่อได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ไม่นับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 และที่ 7 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 และที่ 1 ในคดีหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 ของศาลจังหวัดเวียงสระนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้นับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 ของศาลจังหวัดเวียงสระ และนับโทษจำคุกของจำเลยที่ 7 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีหมายเลขแดงที่ คม 1/2565 ของศาลจังหวัดเวียงสระ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8

(ไตรรัตน์ แก้วศรีนวล-ณรงค์ กลั่นวารินทร์-ปิติ นาคะภักดี)

ศาลจังหวัดชุมพร - นายสิทธิรัตน์ ศรีธรรมะ

ศาลอุทธรณ์ภาค 8 - นายวรยศ เอกะกุล

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

หมายเหตุ